

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 3.3.2023
COM(2023) 109 final

2023/0057 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

**o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na konferenci smluvních stran
Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich
zneškodňování, pokud jde o některé změny článků této úmluvy**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. PŘEDMĚT NÁVRHU

Tento návrh se týká rozhodnutí, kterým se stanoví postoj Unie na konferenci smluvních stran Basilejské úmluvy k návrhu Evropské unie na změnu přílohy IV této úmluvy a k návrhu Ruské federace na změnu článku 6 této úmluvy. Příští zasedání se má uskutečnit v květnu 2023 (16. zasedání konference smluvních stran). Oba výše uvedené návrhy již byly projednávány na 15. zasedání konference smluvních stran v červnu 2022. Postoj Unie k těmto návrhům pro 15. konferenci smluvních stran byl vymezen v rozhodnutích Rady (EU) 2020/1829 ze dne 24. listopadu 2020 a (EU) 2022/1025 ze dne 2. června 2022. Pro příští zasedání konference smluvních stran týkající se těchto návrhů, počínaje 16. zasedáním konference smluvních stran, je zapotřebí nového rozhodnutí Rady.

2. SOUVISLOSTI NÁVRHU

2.1. Basilejská úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování

Basilejská úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování (dále jen „úmluva“) byla přijata dne 22. března 1989 a vstoupila v platnost v roce 1992. Evropská unie i její členské státy jsou smluvními stranami úmluvy¹. Úmluva má 188 smluvních stran.

Základem úmluvy je systém kontroly pro účely vývozu, dovozu a tranzitu některých odpadů, který se uskutečňuje postupem na základě „předchozího informovaného souhlasu“. Vývozy odpadů, na něž se úmluva vztahuje, se oznamují předem příslušným orgánům států dovozu a tranzitu. Oznámení se podávají písemně a musí obsahovat prohlášení a informace specifikované v příloze V A úmluvy. Vývoz odpadů smí proběhnout, pouze pokud k tomu všechny zúčastněné státy udělí svůj písemný souhlas (článek 6 úmluvy).

Systém kontroly úmluvy se vztahuje na nebezpečné odpady definované v článku 1 a uvedené v příloze VIII úmluvy, jakož i na odpady uvedené v příloze II, které obsahují odpady shromažďované z domácností, zbytky vznikající při spalování odpadů z domácností a určité plastové odpady. V příloze IX úmluvy jsou dále uvedeny položky odpadů, které nespadají do její oblasti působnosti a nejsou zahrnuty do jejího systému kontroly, pokud neobsahují materiál náležející do kategorie uvedené v příloze I v takové míře, že by projevovaly nebezpečné vlastnosti uvedené v příloze III.

2.2. Konference smluvních stran

Konference smluvních stran Basilejské úmluvy je hlavním rozhodovacím orgánem úmluvy. Má pravomoc měnit přílohy úmluvy a schází se jednou za dva roky. 15. zasedání konference smluvních stran Basilejské úmluvy (COP15) se uskutečnilo ve dvou částech: první část proběhla on-line ve dnech 26. až 30. července 2021 a druhá část ve formě osobního setkání ve dnech 6. až 17. června 2022.

16. zasedání konference smluvních stran Basilejské úmluvy (COP16) se bude konat v Ženevě ve dnech 1. až 12. května 2023.

¹ Rozhodnutí Rady 93/98/EHS o uzavření Úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování ze dne 22. března 1989 (Basilejská úmluva) jménem Společenství (Úř. věst. L 39, 16.2.1993, s. 1).

2.3. Navrhované změny úmluvy

Navrhovaná změna přílohy IV úmluvy ze strany Unie

Přezkum příloh úmluvy byl iniciován na 12. zasedání konference smluvních stran (COP-12) jejím rozhodnutím BC-12/1².

Na 13. zasedání konference smluvních stran (COP-13) bylo rozhodnuto o zřízení odborné pracovní skupiny pro přezkum výše uvedených příloh.

Odborná pracovní skupina vydala řadu doporučení a navrhla možnosti, které mají smluvní strany zvážit, jestliže chtějí konferenci smluvních stran předložit ke zvážení návrhy na změnu a vyjasnění popisů způsobů zneškodňování odpadů uvedených v příloze IV úmluvy. Pokud budou návrhy přijaty, povedou k větší právní jasnosti, a usnadní tak kontroly zásilek odpadů a napomohou zabránit jejich nedovolené přepravě. Budou rovněž podporovat nakládání s odpady způsobem šetrným k životnímu prostředí na celosvětové úrovni a přispějí k přechodu na celosvětové oběhové hospodářství.

V návaznosti na rozhodnutí Rady (EU) 2020/1829 byl dne 3. prosince 2020 jménem Unie předložen k projednání na 15. zasedání konference smluvních stran návrh na změnu přílohy IV. Cílem návrhu je zlepšit provádění Basilejské úmluvy, zejména prostřednictvím změn definic způsobů nakládání s odpady a odpadů, které mají být kontrolovány, obsažených v přílohách úmluvy. Návrh byl projednán na 15. zasedání konference smluvních stran úmluvy v červnu 2022. Během jednání mnoho smluvních stran zastávalo názor, že některé prvky návrhu jsou problematické, jako například zahrnutí „přípravy k opětovnému použití“ jako nového způsobu nakládání s odpady, zavedení operací prováděných před zahájením jiných operací („předběžné operace“) do přílohy IV a zavedení všeobecného ustanovení pro způsoby zneškodňování, na něž se nevztahují jiná ustanovení. K dosažení pokroku v těchto otázkách bude proto zapotřebí další diskuse na příští konferenci smluvních stran.

Pokud budou změny přílohy IV úmluvy schváleny konferencí smluvních stran, budou muset být provedeny v rámcové směrnici EU o odpadech 2008/98/ES³ (seznam způsobů nakládání s odpady odpovídající příloze IV úmluvy) a případně v nařízení (ES) č. 1013/2006⁴.

Navrhovaná změna čl. 6 odst. 2 úmluvy ze strany Ruské federace

Ruská federace předložila návrh ke zvážení na 15. zasedání konference smluvních stran, jehož cílem je změnit první větu čl. 6 odst. 2 úmluvy (dále jen „zamýšlený akt“)⁵.

Ustanovení první věty čl. 6 odst. 2 zní takto: „*Stát dovozu písemně odpoví oznamovateli, přičemž udělí souhlas s pohybem s podmínkami nebo bez podmínek, odmítne udělit souhlas s pohybem nebo si vyžádá dodatečné informace*“.

Zamýšlený akt navrhuje změnit tuto větu doplněním lhůty 30 dnů, během níž by země dovozu měla oznamovateli odpovědět (souhlasit s plánovanou přepravou, odmítnout souhlas s přepravou nebo si vyžádat dodatečné informace). V návrhu se dále předpokládá vypuštění čárky „;“ mezi slovy „podmínek“ a „odmítne“ a nahrazení čárky slovem „nebo“.

² Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách Basilejské úmluvy, viz <http://www.basel.int/Implementation/LegalMatters/LegalClarity/ReviewofAnnexes/AnnexesI,III,IVandrelatedaspectsofAnnexes/tabid/6269/Default.aspx>

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁵ Návrh je k dispozici na internetových stránkách Basilejské úmluvy, viz <http://www.basel.int/TheConvention/Communications/tabid/1596/Default.aspx>

Úmluva je v Unii prováděna nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (dále jen „nařízení o přepravě odpadů“). Veškeré změny úmluvy vstoupí v EU nabydou účinku poté, co budou provedeny prostřednictvím změn tohoto nařízení.

Stávající pravidla platná pro Unii a její členské státy již stanoví třicetidenní lhůtu, v níž má dovážející země odpovědět oznamovateli (viz článek 8 nařízení o přepravě odpadů). Tak je tomu v souladu s rozhodnutím OECD i u ostatních zemí OECD⁶.

Pokud jde o Unii, jediný praktický důsledek změn obsažených v návrhu Ruské federace by se týkal postupu pro vývoz oznámeného odpadu do zemí, které nejsou členy OECD. Vzhledem k tomu, že vývoz odpadu uvedeného v přílohách VIII a II do zemí, které nejsou členy OECD, je podle nařízení o přepravě odpadů zakázán, týkala by se změna obsažená v ruském návrhu pouze „odpadu neuvedeného na seznamu“ (tj. podle ruského návrhu by země, které nejsou členy OECD a které dovážejí odpady neuvedené na seznamu z EU, musely oznamovateli odpovědět do 30 dnů), který podle čl. 3 odst. 1 písm. b) bodů iii) a iv) nařízení o přepravě odpadů podléhá postupu na základě „předchozího informovaného souhlasu“. Změna navržená Ruskou federací by znamenala, že v těchto případech by dovážející země musela do 30 dnů odpovědět oznamovateli přepravy z Unie směřující do země, která není členem OECD.

První diskuse o návrhu Ruské federace proběhla na 15. zasedání konference smluvních stran. V souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2022/1025 ze dne 2. června 2022 postoj Unie takový návrh nepodpořil. Několik podobně smýšlejících stran návrh Ruské federace rovněž nepodpořilo. Jiné strany však vyjádřily tomuto návrhu podporu.

V návaznosti na první jednání se konference smluvních stran rozhodla odložit posouzení ruského návrhu na 16. zasedání konference smluvních stran⁷:

„S ohledem na jednání v rámci tohoto podbodu a jednání v rámci bodu 4 písm. a) bodu i) pořadu jednání o strategickém rámci s ohledem na zájem stran zvážit možné způsoby zlepšení postupu na základě předchozího informovaného souhlasu rozhodla konference smluvních stran odložit posouzení návrhu Ruské federace na změnu čl. 6 odst. 2 úmluvy na následující zasedání konference smluvních stran.“

Postupy pro změny úmluvy

Postup pro změnu úmluvy se řídí článkem 17 úmluvy. Veškeré takové změny musí být schváleny na zasedání konference smluvních stran. Změna se stává závaznou pro ty smluvní strany, které uloží své listiny o ratifikaci, schválení, formálním potvrzení nebo přijetí v souladu s čl. 17 odst. 5 úmluvy, který stanoví: „Listiny o ratifikaci, schválení, formálním potvrzení nebo přijetí změn jsou uloženy u depozitáře. Změny přijaté v souladu s odstavci 3 nebo 4 vstupují v platnost mezi smluvními stranami, které je přijaly, devadesátý den poté, co depozitář obdrží listiny o ratifikaci, schválení, formálním potvrzení nebo přijetí alespoň od tří čtvrtin smluvních stran, které [je] přijaly [nebo alespoň od dvou třetin smluvních stran daného protokolu, které přijaly] změny daného protokolu, pokud není v daném protokolu stanoveno jinak. Pro jinou smluvní stranu vstupují změny v platnost devadesátý den poté, co tato smluvní strana uloží svou listinu o ratifikaci, schválení, formálním potvrzení nebo přijetí změn“. K tomu, aby jakákoli změna úmluvy vstoupila v platnost, je proto třeba, aby ji ratifikovaly, schválily, formálně potvrdily nebo přijaly tři čtvrtiny smluvních stran úmluvy (tj. 141 smluvních stran).

⁶ Rozhodnutí o kontrole přeshraničního pohybu odpadů určených k využití, <https://legalinstruments.oecd.org/en/instruments/OECD-LEGAL-0266>

Obsah úmluvy byl dosud změněn jednou, a to vložení článku 4A a následným doplněním přílohy VII k úmluvě (dále jen „změna Basilejského zákazu“). Tato změna byla schválena konferencí smluvních stran na jejím třetím zasedání v roce 1995 a pro smluvní strany, které ji ratifikovaly, vstoupila v platnost v roce 2019.

3. POSTOJ, KTERÝ MÁ BÝT ZAUJAT JMÉNEM UNIE

Navrhovaná změna přílohy IV úmluvy ze strany Unie

V souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2020/1829 ze dne 24. listopadu 2020 předložila Unie návrh na změnu přílohy IV a některých položek v přílohách II a IX úmluvy, který mimo jiné obsahoval tyto prvky:

- zahrnutí obecného úvodu, v němž by byly jasně odlišeny výrazy konečné zneškodnění a využití, a vyjasnění, že jsou zahrnuty veškeré způsoby nakládání s odpady, které se provádějí nebo by se mohly provádět v praxi, bez ohledu na svůj právní status a na to, zda jsou považovány za šetrné k životnímu prostředí, a že jsou zahrnuty i operace prováděné před zahájením jiných operací („předběžné operace“),
- zahrnutí nadpisů a úvodních textů, v nichž bude vysvětleno, co se rozumí „způsoby, které nepředstavují využití“ (příloha IV A), a „způsoby, které představují využití“ (příloha IV B), a
- vyjasnění ohledně stávajících způsobů zneškodňování a zavedení nových způsobů zneškodňování do přílohy IV, mimo jiné s cílem aktualizovat a vyjasnit popisy způsobů zneškodňování v souladu s vědeckým, technickým a jiným vývojem od přijetí úmluvy v roce 1989, a zavedením všeobecných ustanovení zajistit, aby se požadavky úmluvy vztahovaly na všechny způsoby zneškodňování, které nejsou konkrétně zmíněny.

Cílem výše uvedených návrhů je:

- zajistit, aby byly v plné míře použitelné vhodné kontrolní mechanismy úmluvy, a aby tak v případě přijetí tyto mechanismy zlepšily kontroly zásilek odpadů a napomohly zabránit jejich nedovolené přepravě,
- zlepšit právní jasnost a společné chápání a výklad způsobů nakládání s odpady smluvními stranami a
- podporovat nakládání s odpady způsobem šetrným k životnímu prostředí na celosvětové úrovni a přispět k přechodu na celosvětové oběhové hospodářství.

Unie by měla výše uvedené cíle i nadále podporovat, avšak s ohledem na nesouhlas vyjádřený mnoha smluvními stranami na 15. zasedání konference smluvních stran, zejména pokud jde o zahrnutí nových způsobů zneškodňování, například přípravu k opětovnému použití a všeobecné způsoby zneškodňování, by měla projevit flexibilitu, včetně odložení diskuse o nejspornějších tématech a hledání dohody o zbývajících aspektech návrhu.

Pokud ostatní smluvní strany navrhnou změny příslušných příloh, které by mohly dosáhnout stejných cílů jako návrhy Unie, měla by Unie projevit k posouzení těchto návrhů otevřenost a tyto návrhy by v zásadě mohla podpořit.

Navrhovaná změna čl. 6 odst. 2 úmluvy ze strany Ruské federace

Evropská unie by změnu čl. 6 odst. 2 úmluvy navrhovanou Ruskou federací neměla podpořit. Tento postoj je v souladu s postojem schváleným pro 15. zasedání konference smluvních stran rozhodnutím Rady (EU) 2022/1025 ze dne 2. června 2022.

První část změny (30denní lhůta, v níž má dovážející země odpovědět oznamovateli) by Unii a jejím členským státům nepřinesla žádnou významnou výhodu, neboť lhůta 30 dnů pro odpověď dovážejících zemí uvedená v navrhované změně se již vztahuje na většinu přeprav oznamovaných Evropskou unií a jejími členskými státy podle práva Unie (s výjimkou vývozu odpadů neuvedených na seznamu do zemí, které nejsou členy OECD). Stejně tak by se touto změnou nezměnily povinnosti EU a jejích členských států, které obdrží oznámení, neboť lhůta 30 dnů pro odpověď již podle práva Unie platí.

Druhá část změny (nahrazující čárku slovem „nebo“) se nejeví jako nutná a vytvořila by právní nejistotu. Stávající formulace je dostatečně jasná ve smyslu, že dovážející země může při odpovědi oznamovateli reagovat třemi různými způsoby (souhlasem s pohybem, odmítnutím souhlasu s pohybem nebo vyžádáním dodatečných informací). Tuto větu proto není třeba měnit.

Proces, který obnáší změny úmluvy, je velmi obtížný a časově náročný, zejména proto, že vyžaduje, aby každá smluvní strana provedla svůj interní ratifikační postup a aby změnu před jejím vstupem v platnost ratifikovaly tři čtvrtiny všech smluvních stran. Tato změna by v konečném důsledku mohla mít rovněž omezený dopad, neboť změny jsou závazné pouze pro ty, kteří je ratifikovali. Navrhovaná změna tedy náležitě neřeší žádnou prioritu Unie a jejích členských států, pokud jde o lepší účinnost úmluvy, a zároveň by v rámci úmluvy a u jejích smluvních stran znamenala zahájení zdlouhavého a náročného procesu.

Ačkoli Unie navrhované změny nepodporuje, měla by zdůraznit, že smluvní strany by v rámci Basilejské úmluvy měly prosazovat lepší fungování postupu na základě předchozího informovaného souhlasu. Možné by bylo stanovit jiné časové lhůty pro odpovědi oznamovatelům, zejména pro tranzitní země, jakož i podporu používání systémů elektronické výměny dat nebo začlenění pojmu „zařízení s předchozím souhlasem“, který je obsažen v rozhodnutí OECD o přeshraničních pohybech odpadů, do rámce Basilejské úmluvy. V rámci úmluvy již probíhá řada procesů týkajících se těchto otázek, včetně procesu iniciovaného ke zlepšení postupu na základě předchozího informovaného souhlasu zahájeného na 15. zasedání konference smluvních stran z podnětu Unie. Unie by měla zdůraznit význam tohoto procesu jako řešení řady otázek týkajících se provádění úmluvy a vyzvat všechny smluvní strany k účasti na tomto procesu.

4. PRÁVNÍ ZÁKLAD

4.1. Procesněprávní základ

4.1.1. Zásady

V čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) jsou stanovena rozhodnutí, jimiž se stanoví *„postoje, které mají být jménem Unie zaujaty v orgánu zřízeném dohodou, má-li tento orgán přijímat akty s právními účinky, s výjimkou aktů, které doplňují nebo pozměňují institucionální rámec dohody“*.

Pojem *„akty s právními účinky“* zahrnuje akty, které mají právní účinky na základě pravidel mezinárodního práva, kterým se dotýčný orgán řídí. Zahrnuje rovněž nástroje, které podle mezinárodního práva nemají závazný účinek, ale *„mohou rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah právní úpravy přijaté zákonodárcem EU“*⁷.

4.1.2. Použití na stávající případ

Konference smluvních stran Basilejské úmluvy je orgán zřízený úmluvou.

⁷ Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. října 2014, Německo v. Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, body 61 až 64.

Akty, které má konference smluvních stran přijmout, představují akty s právními účinky. Pokud by byly zamýšlené akty přijaty, byly by závazné podle mezinárodního práva v souladu s článkem 18 úmluvy a mohly by rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah právních předpisů EU, konkrétně nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů a směrnice 2008/98/ES o odpadech. Toto nařízení provádí úmluvu mimo jiné tím, že stanoví postupy pro vývozy z Unie a dovozy do Unie, jakož i pro přepravu mezi členskými státy.

Zamýšlený akt nedoplňuje ani nepozměňuje institucionální rámec dohody.

Procesněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je tudíž čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU.

4.2. Hmotněprávní základ

4.2.1. Zásady

Hmotněprávní základ rozhodnutí podle čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU závisí v první řadě na cíli a obsahu zamýšleného aktu, v souvislosti s nímž se postoj jménem Unie zaujímá. Sleduje-li zamýšlený akt dvojí účel nebo má-li dvě složky a lze-li jeden z těchto účelů nebo jednu z těchto složek označit za hlavní, zatímco druhý účel či druhá složka je pouze vedlejší, musí být rozhodnutí přijaté podle čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU založeno na jediném hmotněprávním základu, a sice na tom, který si žádá hlavní nebo převažující účel či složka.

4.2.2. Použití na stávající případ

Hlavní cíl a obsah zamýšleného aktu se týkají ochrany životního prostředí. Hmotněprávním základem návrhu rozhodnutí je tudíž čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

4.3. Závěr

Právním základem navrhovaného rozhodnutí by měl být čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování EU ve spojení s čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na konferenci smluvních stran Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, pokud jde o některé změny článků této úmluvy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Basilejská úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování (dále jen „úmluva“) vstoupila v platnost v roce 1992 a Unie ji jménem Společenství schválila rozhodnutím Rady 93/98/EHS o uzavření Basilejské úmluvy ze dne 22. března 1989 o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování⁸.
- (2) Podle čl. 15 odst. 5 písm. b) úmluvy konference smluvních stran podle potřeby zváží a přijme změny této úmluvy.
- (3) Konference smluvních stran na svém 15. zasedání v červnu 2022 zvážila návrh změn čl. 6 odst. 2 úmluvy předložený Ruskou federací. Cílem tohoto návrhu je stanovit třicetidenní lhůtu, v níž má dovážející země odpovědět oznamovateli přepravy odpadů, a provést další změnu prezentovanou jako redakční úpravu. Konference smluvních stran se rozhodla odložit projednání tohoto návrhu na své následující zasedání.
- (4) Návrh na změnu přílohy IV a některých položek v přílohách II a IX úmluvy byl předložen jménem Unie a projednán konferencí smluvních stran na jejím 15. zasedání v červnu 2022. Cílem návrhu je mimo jiné změnit a vyjasnit popisy způsobů zneškodňování odpadů vyjmenovaných v příloze IV úmluvy, a zejména: zahrnout obecný úvod, který by jasně rozlišoval pojmy „nevyužití“ a „využití“, zahrnout nadpisy a úvodní texty, v nichž bude vysvětleno, co se rozumí rozumí „způsoby, které nepředstavují využití“ (příloha IV A), a „způsoby, které představují využití“ (příloha IV B), aktualizovat a vyjasnit popisy způsobů zneškodňování v souladu s vědeckým, technickým a jiným vývojem, k němuž došlo od přijetí úmluvy v roce 1989, a prostřednictvím zavedení všeobecných ustanovení zajistit, aby se požadavky úmluvy vztahovaly na všechny způsoby zneškodňování, které nejsou konkrétně uvedeny. Konference smluvních stran se rozhodla tento návrh dále projednat na svém následujícím zasedání.
- (5) Je nezbytné stanovit postoj, který má být k těmto návrhům na konferenci smluvních stran zaujat jménem Unie, neboť se jedná o změny znění a příloh úmluvy, které mají

⁸ Úř. věst. L 39, 16.2.1993, s. 1.

právní účinky. Pokud by zamýšlené akty byly konferencí smluvních stran přijaty, byly by pro Unii závazné a mohly by rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah práva Unie, konkrétně směrnice 2008/98/ES⁹ a nařízení (ES) č. 1013/2006¹⁰.

- (6) Pokud jde o změny čl. 6 odst. 2 úmluvy předložené Ruskou federací, Unie by je neměla podpořit, neboť by nepřispěly k řešení problémů, které Unie považuje pro fungování Basilejské úmluvy za prioritní. Kromě toho změny hlavního textu úmluvy vyžadují zahájení zdlouhavého a náročného postupu a zahájení takového postupu pro změnu úmluvy, která má jen velmi malou až nulovou přidanou hodnotu, se jeví jako nepřiměřené. Unie by měla spíše pokračovat v podpoře iniciativ zaměřených na zlepšení fungování postupu na základě „předchozího informovaného souhlasu“ za podmínky, že tyto iniciativy budou mít širší oblast působnosti než návrh předložený na 15. zasedání konference smluvních stran, budou v souladu s obecnými politikami a cíli Unie a nebudou vyžadovat změnu úmluvy.
- (7) Pokud jde o návrh na změnu přílohy IV a některých položek v přílohách II a IX, Unie by měla i nadále podporovat jeho přijetí. V zájmu dosažení konsensu ohledně tohoto návrhu by Unie měla rovněž projevit flexibilitu, zejména pokud jde o navrhovaná opatření, u nichž je nepravděpodobné, že by na nadcházející konferenci smluvních stran získala dostatečnou podporu pro své přijetí. To zahrnuje například odložení diskuse o nejspornějších tématech (jako je příprava k opětovnému použití a všeobecné způsoby zneškodňování), hledání dohody o zbývajících aspektech návrhu a podporu případných změn navržených jinými smluvními stranami za předpokladu, že by mohly dosáhnout stejných cílů jako návrhy Unie týkající se přílohy IV úmluvy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

- 1. Na zasedáních konference smluvních stran Basilejské úmluvy má být zaujat jménem Unie tento postoj:
 - a) Unie nepodporuje změnu čl. 6 odst. 2 úmluvy, jak byla navržena Ruskou federací. Unie podporuje iniciativy zaměřené na zlepšení fungování postupu na základě „předchozího informovaného souhlasu“ za podmínky, že tyto iniciativy jsou v souladu s obecnými politikami a cíli Unie a nevyžadují změnu úmluvy.
 - b) Unie nadále podporuje přijetí změn přílohy IV a některých položek v přílohách II a IX úmluvy. Bude-li to nezbytné k zajištění konsensu ohledně změny přílohy IV, měla by Unie projevit flexibilitu a souhlasit s tím, že se odchýlí od návrhu předloženého na 15. zasedání konference smluvních stran, pokud tato změna přispěje ke zvýšení právní jasnosti přílohy a k provádění kontrolních mechanismů úmluvy a nenaruší právní režim EU pro nakládání s odpady a jejich přepravu.

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

Článek 2

Zástupci Unie se po konzultaci s členskými státy mohou s ohledem na vývoj jednání během 16. zasedání konference smluvních stran a jejich následných zasedání dohodnout na drobných úpravách postoje uvedeného v článku 1 během koordinačních schůzek na místě.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Komisi.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*